

تصاویر اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۲ آیه ۹؛ خروج باب ۱۹ آیات ۵ و ۶؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۹ تا ۲۲؛ اول قرنتیان باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷؛ اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۲ تا ۲۶؛ یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۱۱؛ مزامیر باب ۲۳.

آیه حفظی: « بدن انسان واحدی است که از اعضاء بسیار تشکیل شده و اگر چه دارای اعضاء متفاوت می‌باشد، باز هم بدن واحد است و مسیح هم همین طور می‌باشد » (اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۲).

همانطور که کسانی که کتاب مقدس را مطالعه کرده‌اند، می‌دانند، کتاب مقدس پر است از تصاویر و نمادهایی که به واقعیت‌هایی بزرگتر از این تصاویر و نمادها اشاره دادند. برای مثال، چکیده کل آداب و تشریفات قربانی کتاب مقدسی، به نوعی، نمادی از واقعیتی بسیار بزرگتر است: عیسی و کل نقشه نجات.

از شکل و شمایل بسیار متنوعی در کتاب مقدس بکار برده شده که گاهی در زمره اساسی‌ترین عناصر می‌باشند - از جمله آب، آتش و باد. بسته به زمینه موضوع، این‌ها تصاویری برای حقایق روحانی و الهیاتی می‌باشند. برای مثال، هنگامی که عیسی فرمود، « باد هر جا که بخواهد می‌وزد. صدای آن را می‌شنوی اما نمی‌دانی از کجا می‌آید یا به کجا می‌رود. حالت کسی هم که از روح خدا متولد می‌شود همینطور است » (یوحنا باب ۳ آیه ۸)، باد به عنوان نمادی برای روح القدس بکار برده شده است.

کتاب مقدس برای توصیف نوع اتحادی که در کلیسا می‌یابیم، اتحادی که خدا کلیسا را فراخوانده تا به جهان نشان داده شود، از تصاویر متعددی استفاده می‌کند. هر تصویر به خودی خود کامل نمی‌باشد. در عوض، این تصاویر در مجموع، چیزهای بسیاری درباره اتحاد کلیسا از جمله رابطه کلیسا با خدا، رابطه اعضای آن با یکدیگر و رابطه کلیسا با جامعه به عنوان یک مجموعه واحد را نمایان می‌سازند.

درس این هفته به برخی از این تصاویر و آنچه در مورد اتحاد در مسیح برای ما آشکار می‌سازند، خواهد پرداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۹ آبان - ۱۰ November آماده شوید.

۱۳ آبان

یکشنبه

امت خدا

اول پطرس باب ۲ آیه ۹، خروج باب ۱۹ آیات ۵ و ۶، تثئیه باب ۴ آیه ۲۰ و باب ۷ آیه ۶ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره جایگاه ویژه امت خدا می‌گویند؟

کلیسا به مردم مربوط می‌شود، اما نه هر نوع مردمی. کلیسا امت خدا می‌باشد، مردمی که به خدا تعلق دادند و خدا را به عنوان پدر و نجات دهنده خود می‌پذیرند، کسانی که توسط مسیح نجات یافته‌اند و از او اطاعت می‌کنند. این تصویر بر این مفهوم تأکید دارد که خدا از زمان معرفی نقشه نجات، قومی بر روی زمین داشته است و میان اسرائیل در عهد قدیم و کلیسای عهد جدید پیوستگی وجود دارد. از زمان آدم، مشایخ قبل و بعد از طوفان و ابراهیم، خدا با قوم خویش عهد بست تا نمایندگان محبت، رحمت و عدالت او در جهان باشند.

قوم خدا، « نسل منتخب »، « کهنات ملوکانه » و « امت مقدس » نامیده می‌شوند. این عبارات نشان می‌دهند که آنها برای هدفی خاص انتخاب شده‌اند: « تا اعمال و صفات عالی خدایی که ایشان را از تاریکی به نور عجیب خود دعوت کرده است، به همه اعلام نمایند » (اول پطرس باب ۲ آیه ۹). این همچنین انعکاسی از توصیف شخصیت سخاوتمندانه خدا، آنگونه که در خروج باب ۳۴ آیات ۶ و ۷ بیان شده است، می‌باشد. « خدا کلیسا را با عنوان دارایی ویژه خود بوجود آورد تا اعضای آن صفات با ارزش شخصیت وی را در زندگی خود انعکاس دهند و خوبی و رحمت او را به همه بشریت اعلام نمایند » - The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 562

تثئیه باب ۷ آیات ۶ تا ۸ را بخوانید. چه چیزی خدا را بر این داشت که فرزندان ابراهیم را به عنوان قوم برگزیده خود انتخاب نماید؟ این برگزیدگی چگونه امروزه نیز قابل اعمال می‌باشد؟

شاید بتوانیم از خود بپرسیم، چه کشوری امروزه سزاوار است تا نام «امت مقدس» (تصویر دیگری از کلیسا)، بر خود بگیرد؟ هیچ کشوری. تمام ملت‌ها و گروه‌های قومی از مردمی تشکیل شده‌اند که سزاوار محبت و رحمت خدا نیستند. و اگر چه کتاب مقدس ما را فرا می

خواند که مردمی مقدس باشیم، همچنین به ما تعلیم می‌دهد که انتخاب برپایی اسرائیل کاملاً برپایه محبت او بود و به هیچ شایستگی بشر در برابر خدا مربوط نمی‌شود. تشکیل قوم خدا عمل خلقت محبت آمیز است و - با وجود گناه و ارتداد در مقیاس ملی - خدا وعده خود به ابراهیم که از طریق نسل او مسیح، قوم خود را نجات خواهد داد، نگاه داشت. درست همانطور که انتخاب قوم خدا عملی از روی فیض بود، نجات ایشان نیز اینگونه است. این موضوع، ریشه‌های مشترک در فیض خدا را به ما یادآوری می‌کند که سزاوار آن نیستیم.

چرا ما باید همیشه، این حقیقت مقدس را در برابر خود داشته باشیم مبنی بر این که نجات ما بر پایه کاری است که مسیح برایمان انجام داده و نه اعمال خودمان، حتی اگر قوم خدا باشیم.

۱۴ آبان

دوشنبه

خاندان خدا

تصویر دیگری از قوم خدا در عهد جدید، خانه یا اهل خانه خدا می‌باشد. این موضوع، استعاره ای از سنگ‌ها و ساختمان‌ها می‌باشد که ماهیت روابط انسانی بهم پیوسته و پیچیده در کلیسا را برجسته می‌کند. پطرس از مسیحیان به عنوان «سنگ‌های زنده» یاد می‌کند (اول پطرس باب ۲ آیه ۵). این استعاره همچنین شامل کیفیت دوام و استحکام می‌شود.

افسسیان باب ۲ آیات ۱۹ تا ۲۲ را بخوانید. در این سطر پولس بر چه ایده‌های کلیدی تأکید می‌ورزد؟ این تصویر در مورد اتحاد در کلیسا چه چیزی به ما می‌گوید؟

در این آیات، پولس دو تصویر از کلیسا را ترکیب می‌کند: یکی بی‌جان، یک خانه یا ساختمان؛ دیگری زنده، خانواده‌ای از مردم.

سنگ به خودی خود با ارزش نیست، اما زمانی که با سنگ‌های دیگر پیوند می‌خورد، به بنایی تبدیل می‌شود که می‌تواند در برابر طوفان زندگی مقاومت کند. هیچ مسیحی نمی‌تواند به تنهایی سنگ باشد، بلکه باید در هم‌نشینی با خانواده خدا با دیگران همراه شود. به منظور اینکه یک عمارت محکم باشد، باید بر بنیادی استوار بنا شود. عیسی مسیح این بنیاد و «سنگ بنای» این خانه خدا می‌باشد (اول قرنتیان باب ۳ آیه ۱۱ را نیز ببینید). کلیسا نیز اگر مسیح را سنگ بنای فعالیت‌های خود نمی‌کرد، از بین می‌رفت. عیسی حقیقتاً در مورد عیسی مسیح می‌باشد: زندگی، مرگ، رستاخیز و بازگشت او. کلیسا یک جامعه از ایمانداران را تشکیل می‌دهد که برای به اشتراک گذاشتن مژده نیک در مورد

عیسی به جهان با یکدیگر متحد هستند. دستور کار کلیسا عیسی است: اینکه چه کسی است، کاری که برای ما انجام داده است و در ما انجام می‌دهد و آنچه به کسانی که او را به عنوان خداوند و نجات دهنده می‌پذیرند ارائه می‌دهد.

تصویر خانواده بسیار با معنی است و بر پایه روابطی است که مردم با یکدیگر دارند. تصویری مشابه با پدر و مادر، برادران و خواهران می‌باشد. روابط میان اعضای خانواده که توأم با وفاداری باشد می‌تواند مستحکم بوده و اغلب از دیگر روابط خارجی برتری یابد. وفاداری بخش بزرگی از اتحاد می‌باشد، زیرا چگونه ممکن است اتحاد بدون وفاداری وجود داشته باشد؟

این تصویر چگونه به کلیسا مرتبط می‌شود؟ اعضای کلیسا نیز جزء یک خانواده بزرگ هستند. ما با یکدیگر مرتبط هستیم نه تنها به این دلیل که از طریق جد مشترکمان آدم به خانواده بشری، بلکه بدلیل ارتباطمان با عیسی، آدم دوم از طریق تجربه مشترک «حیات مجدد». از این رو، ما با یکدیگر متحد می‌شویم نه تنها بواسطه حقایق اعتقادی مشترکی که داریم، بلکه همچنین در تجربه با افرادی با ایمان است که زندگی جدیدی در عیسی داریم.

متأسفانه، همه تجربه خوبی با خانواده خود نداشته‌اند. از این رو، این تصویر ممکن است مفهوم زیادی برای ایشان نداشته باشد. با این وجود، ما به عنوان یک کلیسا چگونه می‌توانیم خانواده‌ای شویم که این افراد هرگز نداشته‌اند؟

۱۵ آبان

سه شنبه

معبد روح القدس

یکی دیگر از تصاویر ساختمانی که پولس بکار می‌برد، معبد خدا یا روح القدس است. این تصویر یک ساختمان با ارزش و پر هزینه می‌باشد. در امتداد با اول قرن‌تین باب ۶ آیه ۱۹، جایی که تصویر به جسم افراد به عنوان معبد روح القدس اشاره می‌کند، پولس در اول قرن‌تین باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷، از این تصویر برای اشاره به مقدس‌ترین و با ارزش‌ترین بنای کهن خاور نزدیک یعنی معبد خدا، استفاده می‌کند.

اول قرن‌تین باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷ را بخوانید. اینکه کلیسا معبد روح القدس می‌باشد، به چه معناست؟ او در آیه ۱۷ نسبت به چه چیزی هشدار می‌دهد؟

بدیهی است که پولس با اشاره به کلیسا، یک معبد فیزیکی یا مکانی برای اقامت خدا را در ذهن ندارد. نسخه یونانی عهد جدید، میان «شما» مفرد برای اشاره به یک نفر و «شما» جمع

برای اشاره به تعداد بیشتری از افراد تمایز قائل می‌شود. در این مورد اشاره به گزینه دوم است. این استعاره به یک نهاد مشترک اشاره دارد: مسیحیان در قرن‌س به همراه یکدیگر معبد روح القدس را تشکیل می‌دهند و خدا در مفهومی روحانی میان ایشان ساکن است.

برای پولس، خدا در میان هم‌نشینی مسیحی مستقر می‌باشد؛ از این رو، هشدار می‌دهد که هر کسی که تلاش کند تا این اخوت و معاشرت را از بین ببرد از عواقب داوری رنج خواهد کشید. اتحاد ایمانداران هسته اصلی این هم‌نشینی و حضور خدا در این معبد می‌باشد. اگر چه این آیه اغلب در مفهوم مراقبت از جسم فیزیکی یک فرد بکار می‌رود (که البته کاری است که مسیحیان باید به هر حال انجام دهند)، نکته اصلی که پولس در اینجا مد نظر داشت، نمی‌باشد. در عوض پیام او هشدار می‌دهد که وحدت کلیسا را از بین خواهند برد.

پولس در ابتدای این باب به آنچه که چالش اتحاد در نظر گرفته می‌شود، اشاره کرد: «چون شما هنوز هم نفسانی هستید و حسادت و نزاع در میان شما هست» (اول قرنتیان باب ۳ آیه ۳). این نگرش‌ها و رفتارها، تهدیدهای واقعی برای اتحاد مسیحی هستند و باعث عدم حضور خدا در معبد وی می‌گردند. به عبارتی دیگر، نزاع در کلیسا می‌تواند معبد خدا را نابود کند. از این رو، پولس می‌خواهد که اعضا، از نگرش‌ها و رفتارهایی که این اتحاد را تهدید می‌کنند، اجتناب ورزند.

هنگامی که درگیری در کلیسا بوجود می‌آید، نصیحت پولس به قرنتیان امروزه همچنان قابل اجرا می‌باشد: «ای دوستان من، به نام خداوند ما عیسی مسیح درخواست می‌کنم که همه شما در آنچه که می‌گویید توافق داشته باشد و دیگر بین شما اختلاف و نفاقی نباشد بلکه با یک فکر و یک هدف کاملاً متحد باشد» (اول قرنتیان باب ۱ آیه ۱۰).

حسادت، نزاع و تفرقه — اینها مشکلاتی نیستند که تنها کلیسای زمان پولس با آنها مواجه بود. ما نیز امروزه با آنها روبرو هستیم. هر کدام از ما در تلاش برای رفع این مشکلات به روشی که اتحاد ما را تهدید نکند، چه نقشی ایفا می‌کنیم؟

۱۶ آبان

چهارشنبه

بدن مسیح

شاید شناخته شده ترین تصویر از کلیسا و آن که به قوی ترین شکل ممکن در مورد اتحاد بخش‌های متنوع آن صحبت می‌کند، بدن مسیح باشد. «بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضا کنار هم قرار می‌گیرند، بدن تشکیل می‌شود. «بدن» مسیح نیز همینطور است ... باری، شما جمعاً بدن مسیح و فردا فرد عضوی از اعضای بدن او هستید» (اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۲ و ۲۷).

درست همانطور که بدن یک واحد است که از بخش‌های مختلفی تشکیل شده است و هر کدام از اعضا عملکرد و مسئولیت متفاوتی دارد، کلیسا نیز به عنوان بدن مسیح می‌باشد.

اول قرن‌تین باب ۱۲ آیات ۱۲ تا ۲۶ را بخوانید. چگونه این تصویر یک بدن با بخش‌های بسیار، بر جماعت محلی شما اعمال می‌شود؟ چگونه در مورد سازمانی جهانی مانند کلیسای ادونتیست روز هفتم کاربرد دارد؟

آموزه پولس در اول قرن‌تین باب ۱۲، این واقعیت عمیق که اتحاد اصیل مسیحی تنها در تنوع نمی‌باشد و قطعاً مخالف با آن نیست بلکه بواسطه آن می‌باشد را انتقال می‌دهد. ما نباید متعجب شویم که این روح‌القدس است که منبع تجلی این تفاوت می‌باشد. درست همانطور که بدن انسان هم فوق‌العاده واحد و در عین حال به طور شگفت‌انگیزی متنوع است، به طور مطلوب، بدن مسیح نیز چنین است که از طریق این تنوع، تکامل و غنای بدن مسیح را نشان می‌دهد.

این تصویر به طور مستقیم خطاب به ما به عنوان کلیسا می‌باشد. در چند دهه اخیر، کلیسای ادونتیست روز هفتم با وجود فراز و نشیب‌ها رشد کرده است. کلیسای ادونتیست روز هفتم از مردمی با پیشینه فرهنگی و محیطی متنوعی تشکیل شده است. تفاوت‌های قومی، نژادی، فرهنگی، آموزشی و سنی نباید باعث جدائی ما در مسیح بشوند. بلکه این تنوع باید توسط روح‌القدس به عنوان نیرویی برای اتحاد تبدیل شود و این حقیقت را نمایان سازد که با وجود این تفاوت‌ها، همه ما در مسیح یکی هستیم. همانطور که دیده‌ایم، همگی ما بی توجه به هویت و اینکه اهل کجا هستیم، در پای صلیب برابر می‌باشیم. چنانچه دنیای اطراف ما هر چه بیشتر در حال تفکیک است، کلیسا باید نشان دهد که اتحاد در تنوع قابل دستیابی است و قوم خدا می‌توانند قدرت شفا‌دهندگی و آشتی انجیل را ابراز نمایند.

بطرز شگفت‌انگیزی، پولس به ما می‌گوید که این ایده‌آل چگونه قابل دستیابی است. « مسیح سر کلیسا و شخصاً نجات دهنده آن است » (افسیان باب ۵ آیه ۲۳). « او سر و منشاء بدن یعنی کلیساست » (کولسیان باب ۱ آیه ۱۸). از آنجایی که هر ایماندار از نظر روحانی با مسیح مرتبط است، در نتیجه تمام بدن از یک غذا تغذیه می‌کند. پس ما نمی‌توانیم به اندازه کافی بر اهمیت مطالعه کلام خدا، اطاعت از آنچه در آن می‌آموزیم و تجربه مشترک عبادت و دعا برای اتحاد در بدن مسیح تأکید نمائیم.

۱۷ آبان

پنجشنبه

گوسفند و شبان

یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۱۱ را بخوانید. چه جنبه‌هایی از این استعاره کلیسا به عنوان آغل از اتحاد می‌گویند؟ مزامیر باب ۲۳ را نیز ببینید.

در جهان امروزی با شهرهای بزرگ، مشاهده دامداری از هر نوع پدیده ای بسیار نادر است. بیشتر مردم در حال حاضر، از رابطه میان گوسفند و شبان بسیار کم می‌دانند. با این وجود، هنگامی که عیسی این تمثیل را بیان نمود، مردم به خوبی متوجه صحبت او شدند. وقتی او گفت، «من شبان نیکو هستم»، آنها به سرعت اشاره او به مزامیر باب ۲۳ آیه ۱، «خداوند شبان من است» را متوجه و قدر آنرا دانستند. این تصویر نه تنها روشن بود بلکه سرشار از ارزش عاطفی بود که آن را زنده ساخت. در فرهنگ کهن خاور نزدیک و همچنان امروزه در خاورمیانه، شبان‌ها با وجود چالش‌ها به مراقبت از گوسفندان خود شناخته شده‌اند. تصویر شبان به یکی از عزیزترین تصاویر بکار برده شده در کتاب مقدس برای توصیف شخصیت خدا و رابطه‌اش با قوم خود تبدیل شده است.

این تصویر قوم خدا به عنوان گوسفندان، جالب توجه است. یکی از تصوراتی که ما اغلب از گوسفند داریم، ماهیت بی‌آزار و بی‌دفاع آنهاست. از این رو، آنها برای محافظت و راهنمایی به شبانی خوب نیاز دارند. آنها صراحتاً بی‌عقل و ساده لوح در نظر گرفته می‌شوند. گاهی اوقات، به طور سهوی، گوسفند گم می‌شود و شبان آن را پیدا کرده و به گله بازمی‌گرداند. گوسفند نوپا اغلب باید حمل شود و نیازمند مراقبت بیشتر است. صبر و درک برای مراقبت از گوسفند مورد نیاز است. از بسیاری جهات، این تصویری عالی برای نشان دادن کلیسا می‌باشد. عضو کلیسا چیزی برای ترس ندارد، بلکه می‌تواند از رابطه با شبان همه چیز را بدست آورد. عیسی در این تمثیل، همچنین بر اهمیت اینکه گوسفند باید به حرف شبان گوش دهد، تاکید می‌ورزد. زمانی که شرایط ایجاب نماید، محافظت از چند گله گوسفند با قرار دادن آنها در یک محوطه یا آغل ممکن است. چگونه ممکن است بعد از آن از هم جدا شوند؟ تنها چیزی که لازم می‌باشد، این است که بدو ورودی محوطه بایستد و صدا بزند. گوسفند او، صدایش را تشخیص خواهد داد و نزد او خواهد آمد. «وقتی گوسفندان خود را بیرون می‌برد، خودش در جلوی آنها حرکت می‌کند و گوسفندان به دنبالش می‌روند زیرا صدای او را می‌شناسند» (یوحنا باب ۱۰ آیه ۴). گوش دادن به صدای شبان برای کلیسا حیاتی است. در واقع، اتحاد و امنیت قوم خدا به نزدیکی ایشان به او بستگی دارد و مستقیماً با فرمانبرداری مطیعانه از صدای او مرتبط است.

مردم به طور کلی دوست ندارند به گوسفند تشبیه شوند. با این وجود، چرا این یک استعاره بسیار مناسب برای ما می‌باشد؟ این تصویر باید چه چیزی در مورد نیاز ما به شبان و اطاعت از فرمان او به ما بگوید؟

۱۸ آبان

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، «شبان الهی»، صفحات ۴۷۶-۴۸۴، از کتاب آرزوی اعصار؛ «کلیسا بر روی زمین»، صفحات ۲۴۰-۲۴۳ از کتاب اندرزهایی برای کلیسا. «در بافت معبد اورشلیم و همچنین ترکیب معماری سازه های یونانی - رومی موجود،

نویسندگان عهد جدید از استعاره معبد برای قادر ساختن ایمانداران به تجسم حرمت کلیسا، نقش خدا در تأسیس و رشد کلیسا، تعریف ماهیت کار مسیح و روح و همبستگی ایمانداران در کلیسا استفاده می کنند. دامنه معماری به نظر می رسد حاکی از یک تصویر ثابت باشد. با این وجود، استعاره ای که در رابطه با تصویر سازی زیستی و روند ساخت بکار برده می شود، اغلب برجسته می باشد. به جای تصویری ثابت، ما مجبور به تجسم روایت روند ساخت و ساز به جای یک بنای کامل می باشیم. کلیسا امتیاز شگرف تصدیق فروتنانه در زندگی و روایت معبد خدای زنده را تضمین می کند» — John McVay, «Biblical Metaphors for the Church: Building Blocks for Ecclesiology,» in Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Message, Mission, and Unity of the Church* (Hagerstown, Md.: Review and Herald®, 2013), p. 52

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد تصویر های کتاب مقدس در مورد کلیسا بیاندیشید. کدام یک را بیشتر می پسندید؟ چرا بیشتر به این مورد علاقه دارید؟ برخی دیگر از استعاره های مربوط به کلیسا را می توانید در این آیات بیابید: اول تیموتائوس باب ۳ آیه ۵۱، دوم تیموتائوس باب ۲ آیت ۳ تا ۵، اول پطرس باب ۲ آیه ۹. این استعاره ها چه چیزهای دیگری در مورد کلیسا آموزش می دهند؟

۲. «خدا می خواهد که قومش با صمیمانه ترین پیوندهای هم نشینی مسیحی متحد شوند؛ اعتماد به مودت برای رونق کلیسا حیاتی است؛ اتحاد در عمل در بهران مذهبی مهم می باشد. یک گام از روی بی احتیاطی عملی از روی بی دقتی ممکن است کلیسا را دچار مشکلات و سختی هایی بکند که برای سال ها نتواند از آن رهایی یابد» — الن جی. وایت، — Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 446 این هشدار برای تلاش بخاطر محافظت از وحدت کلیسا، چه چیزی می آموزد؟ هر کدام از ما در این مسئولیت مقدس چه نقشی داریم؟

۳. مطالعه روز یکشنبه بر این نکته تأکید داشت که ما حتی به عنوان قوم خدا باید بر فیض خدا برای نجات تکیه کنیم و هرگز بر شایستگی های خود متکی نباشیم. در واقع، آیا هرگز می توان استدلال کرد که این اتکای ما بر شایستگی خدا برای نجات است که در حقیقت ما را قوم خدا می سازد؟ چرا این یک ادعای معتبر می تواند باشد یا نباشد؟

خلاصه: عهد جدید از استعاره های متفاوتی برای ماهیت و مأموریت کلیسا بکار می برد. مهم تر اینکه این استعاره ها چنین آموزش می دهند که خدا به دقت مراقب قوم خود می باشد و از آنها محافظت می کند. این اشکال همچنین تعلیم می دهند که قوم خدا به گونه ای پیچیده با یکدیگر مرتبط هستند و ما برای انجام کاری که به آن فراخوانده شده ایم، به یکدیگر نیاز داریم.